ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ — ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 21 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1894 — ԹԻՒ 941

ՅՁԵ ՅԻ ՏՆՕՐԷՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՇԱՇՆԱԶԱՐ

ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ
Ս. ԿՈՒՒՄ, ՂԱԼԱԹԻԱ, ԷՍԿԻ ՓԱՆՔ ՕՍՄԱՆԻ
Խմբագրութեան ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն
առ չի դարձուիր

Bureaux du Journal HAÏRÉNIK
GALATA, ancien local de la BANQUE IMP. OTT.

10 ՓԱՐԱՅ

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ԱՋԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԳՒՆԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ

Գալոյ համար . . . . . 300 Քիւ 75 դրչ. Մէկիս
» » . . . . . 150 » 40 » »
Դուրսանկրու . . . . . 300 » 100 » »
» . . . . . 150 » 50 » »
» . . . . . 75 » 25 » »
Ցուցք երկիր . . . . . 360 » 25 ֆրանք
Ամսագ . . . . . 300 » 10 րուպլի
Յաղագաւարի ծախքը խմբագրութեան վրայ։
Գործակատարին փոխարինիչներուն կ'ընդունուի, 115 դրչ
փոստայի փուլը 100 դրուշի տեղ։

غلطه اسکی بانق عثمانیه
حیرنیك اداره سی ـه فزه

10 ՓԱՐԱՅ

ՏԻԿԻՆ ՍԷՎՌԻՆ

Բարիզ կին մը կայ հիմա, այն-
չափ բարի, այնչափ կորովի եւ այն-
չափ հանճարեղ, որ մարդ կը վոր-
ձէ բանաստեղծութեան էակ մը
նմանիլ զայն քան իրական անձ մը
ըզգի պէս, մին այն վեհ արա-
րածներէն ինչպէս Հիւկօ կը ստեղ-
ծէր իր վէպերուն մէջ։ Մեծ գրա-
գէտ մըն է այդ կինը ու մեծ հոգի
մը. մէկ ձեռքովը յօդուածներ կը
գրէ, ու միւսովը բարեգործութիւն-
ներ կ'ընէ. եւ իր յօդուածները
յաճախ բարեգործութիւններ են։
Ցրագէտները կը սքանչանան անոր
վրայ, եւ խեղճերը կը սիրեն զայն։
Այդ կինը Սէվրէին կը կոչուի։

* * *

Խնարհ ծագումէ մը, ամենէն
դան աղքատութեան մէջ իր ման-
կութիւնը անցուցած, ապրելու հա-
մար նախ ամենէն ստորին եւ ամե-
նէն տաժանելի պաշտօններն ստանձ-
նած, իր աշխատութեամբը, կամ-
քովը եւ տաղանդովը բոլոր դժուա-
րութիւնները զգետնած, այս կինը
յաճախ կամաց դիրքը մը չունած է որ
իր վայրըն է եւ համբաւ մը որ
ճոխագոյններէն է։

Բայց հիմակուան փառքի, երջան-
կութեան օրերուն մէջ, ծանօթ դէ-
պքիտուհին չէ մոռցած իր առջի
կեանքը, քրտած ու խեղճ աղջկան
կեանքը, ուր անօթութեան սար-
սափը կայ եւ ցուրտին սարսուռը։
Չքաւորութիւնը զոր ամբողջութեամբ
ճանչցած է, իր հոգիին մէջ թո-
ղած է լայն հետքեր, որոնք գթու-
թեան աղբիւրներ դարձած են հի-
մա։ Աղքատութիւնը, որ կը ստոր-
նացնէ տկար հոգիները, մեծ հո-
գիները աւելի կը մեծցնէ։ Եւ տի-
կին Սէվրէն, իր խեղճութենէն ե-
լած տեղն, մարդկութեան բոլոր
տառապանքները իր մէջ պարունա-
կելու չափ լայն զգացած է իր հո-
գին, ու բոլոր տնանկները պաշտ-
պանելու չափ իր սիրտը հզոր։ Եւ
իր կեանքն ու իր տաղանդը նուի-
րած է զրկուածներու դժուարին ու
ամուր գործին։

Իր հեղինակութիւնը մեծ է հի-
մա։ Իր գրական հաղուագիւտ կա-
րողութեանց չնորհիւ, Բարիզի մե-
ծագոյն թերթերուն մէջ լաւագոյն
տեղերէն մէկը բռնած է, եւ չա-
տերը կը մտածեն թէ ֆրանսական
արդի երեք կամ չորս մեծագոյն
հրապարակագիրներէն մէկը այդ
կինն է։ Իր ոճին մէջ, որ իր վար-
պետին ժիւլ Վալէսին չզուտ ոճին
վրայ ձեւուած է, տեղ տեղ հիւ-
ծոյական չունչ մը կ'անցնի, երբ
մանաւանդ իր ընթերցողները գո-
թութեան կը հրաւիրէ կեանքի ան-
ժառանգներուն համար. բայց իր
զայրոյթի վայրկեաններուն, երբ չա-
րիրուն եւ դժնէներուն դիմակը
վար կը քաշէ, իր լեզուին մէջ Ռոշ-
ֆորի վայրենի կատաղութիւնը ու
թունաւոր հեգնութիւնը կայ։ Ռո-
մանդիը մըն է իր ղգացմանց ջեր-
մութեամբ, իր երազներուն մեծա-
թեամբ եւ իր տեսլականութեան
ձգտումներով, բայց ռոմանդիք մը
որ օրուան լեզուն ունի, իրապաշտ
վէպի գիտական ու նուրբ նկարա-
գրութեամբ, արդի լրագրութեան
ճապուկ դարձուածքներով եւ եր-
բեմն քնարերգական բառերուն քով
պուրլառի իսկատիպ ու բերրի բա-
ռերով։

Քաղաքական դէպքերուն, ըն-
կերական խնդիրներուն վրայ իր վե-
հանձն եւ ուժեղ գրիչը կը թարգ-
մանէ միշտ իր յանդուգն գաղա-
փարները։ Ամէն պայմանագրու-
թեանց թշնամի, իր միտքը կը ձգտի
ընդհանուր բարօրութեան, մարդ-
կային եղբայրութեան վեհ անուր-
ջին։ Հիւկօյի գործն է որ կը շա-
րունակէ. բայց Հիւկօյին մէջ քիչ
մը հռետորութիւն կը զգացուէր ու
քիչ մըն ալ ցուցամոլութիւն. հոս
անկեղծութիւնն է ամբողջ, զգաց-
մամբ լեցուն սիրտը որ կը պոռթ-
կայ, ու ճշմարիտ մտածումը որ իբր
ծառայ կը գործածէ գրականու-
թիւնը։ Սէվրէինին մէջ իղձը աւելի
օրաթուղթ է եւ հաւատքը աւելի
հզօր. կինն է, իր բոլոր անձնուի-
րութեամբ, խեղճերուն համար գու-
թանքներով զոր քոյր մը միայն
կրնայ ունենալ, լացողներուն հա-
մար արցունքներով զոր միայն մայր
մը կրնայ թափել։ Համզումը որ
կը տաքցնէ եւ կ'ուռեցնէ իր գրած-
ները, այնչափ խորին է, իր գա-
ղափարին արտայայտութեան մէջ
պատգամի եւ աւետարանի այնպիսի
շեշտ մը կայ, որ մարդ առաքեալի
դէմ մը կը տեսնէ այդ մարդասի-
րութիւն քարոզող կնոջ վրայ, տե-
սակ մը նոր Ժան տ'Առը որ Թշնա-
մութեան դէմ պատերազմի կը հր-
րաւիրէ մարդկութիւնը։

* * *

Եւ այնչափ մեծ է իր խօսքին
ուժը որ այս սկեպտութեան դա-
րուն ու այդ յուսրացածներու ժա-
մանակին մէջ, իր ձայնը միշտ ցըն-
ցում առաջ կը բերէ։ Երիտասար-
դութիւնը երկիւղածութեամբ ու
յարգանքով կ'արտասանէ այդ ա-
նունը։ Ամուր կապ մը հաստատ-
ուած է իր եւ հասարակութեան մի-
ջեւ. քարիք ընել ուզողները անոր
կը դիմեն, ինչպէս եւ անոնք որ
բարիքի պէտք ունին։

Իր նամակատուփը կը յորդի ա-
մէն օր անթիւ լնդրագիրներով. եւ
իր յօդուածները յաճախ արձա-
գանգն են այդ թշուառութեան ա-
ղաղակներուն. չաթաթ չանցնիր որ
հիւանդ կամ խեղանդամ գործա-
ւորի մը, կամ լքուած որբի մը կլոր
գումար մը չղրկէ, կամ անգործ
խեղճերու պաշտօն չգտնէ։ Անգամ
մը ինկած աղջկան մը վրայ հրաչալի
էջ մը գրած էր, ուր կ'աղաչէր բա-
րի հոգիներուն՝ անոր գործ մը
գտնել եւ վրկել զայն. չաթաթէ մը
գործը գտնուած էր։

Այն յօդուածին վրայ զոր անց-
եալ Ձմեռուան սկիզբը գրեց, հո-
յակապ գրական կտոր մը ուր քան-
դող եղանակին արհաւիրքը կը պատ-
մէր եւ անոր զոհերուն վրայ երջա-
նիկներուն դումարը կը հրաւիրէր, 100
հազարի մօտ ֆրանք ժողվուեցաւ։

* * *

Իր այս մշտական բարեգործի
դիրքը թերեւս կը վնասէ իր գրա-
կան գէմքին։ Իր յօդուածները յա-
ճախ իբարու կը նմանին, եւ թշուա-
ռութեան օգնելու համար միշտ
կարկառուած իր ձեռքը՝ դինքը եր-
բեմն ծաղրելի ըլլալու վտանգին կ'են-
թարկէ։ Ինք իսկ զգացած է ա-
տիկա, եւ երբեմն, նոր երեմիա-
կան մը սկսելէ կամ նոր հանդա-
նակութիւն մը առաջարկելէ առաջ,
ընթերցողներուն ներողամտութեանը
կոչում կ'ընէ։

Այդ գրական թերութիւնը, որ
կամաւոր է, դինքը աւելի կը մեծ-
ցնէ աչքիս՝ իբրեւ կին, որովհետեւ
զոհողութիւն մըն է ատիկա։ Անոնք
որ կարդացած են Սէվրէինի լաւ է-
ջերը, գիտեն թէ ի՞նչ արուս, ի՞նչ
հզօր ու ճարտար գրագէտ մը կայ
այդ կնոջ մէջ։ Բայց Սէվրէին, ո-
րուն հոգին տաղանդէն ալ մեծ է,
չէ ուզած բառերու արուեստագէտ
մը կամ նոյն իսկ գաղափարի ճար-
տարապետ մը միայն ըլլալ. ինք ու-
զած է անմիջական մխիթարող մը
ըլլալ մարդկային խեղճութեան. եւ
այդ սրբազան գործին համար յանձն
կ'առնէ գրագէտի ջինջ բարձրու-
թիւններէն վար իջնել, միօրինակ
ըլլալ, ծաղրելի ըլլալ, ձանձրանալի
ըլլալ, — այդ ամենը՝ օգտակար ըլ-
լալու համար։

Դարեկրատան մը մէջ, օր մը աշ-
խարհիկ գրագէտին մէկը քիթը բե-
րանը թթուեցնելով ըսեր էր. «Ւ՞ո՛ֆ,
ա՛լ ատ Սէվրէինն ալ գլուխ կ'ու-
ռեցընէ կոր։»

Սէվրէին, որուն ականջը հասած
էր այդ խօսքը, իր ամենէն գեղե-
ցիկ յօդուածներէն մէկը գրեց պա-
տասխանելու համար այդ քննադա-
տին. «Ոճիր կը համարիմ, կ'ըսէր,
գրականութիւնը օդին մէջ գեղա-
կառոյց չենք մը միայն նկատել, երբ
կարելի է արցունքներ սրբել անոր։»

Մաղերը, տրտունջները, դինքը
վհատեցնելու տեղ, կ'ամրացընեն ա-
ւելի իր համոզման եւ իր ուղղու-
թեան մէջ։ Եւ օրէ օր աւելի առաջ
կ'երթայ իր ընտրած ճամբուն մէջ.
հիմա դադրեցուցած է զուտ գրա-
կան յօդուածները զոր առաջները
կը գրէր երբեմն. կ'ուզէ խեղճերուն
փաստաբանն ըլլալ, եւ ատ միայն։
Դեռ քանի մը օր առաջ հրատա-
րակուած յօդուածի մը մէջ, կը գրէ.

«Բարիք ընել ուզող հարուստ-
ները չեն գիտեր բարիքի պէտք ու-
նեցող խեղճերը։

«Պէտք է որ գիտնան։

«Եւ այդ պաշտօնը ես կը ստանձ-
նեմ, հակառակ դժգոհներուն ո-
րոնք կը գանգատին թէ իրենց մար-
տղութիւնը կը խանգարեմ անա-
խորժ հրաւէրներով։

«Եթէ երբեք լրագիրները դոց-
ուին խեղճերուն խնդրանքին, պա-
տերուն վրայ ածուխի կտորով մը
պիտի գրեմ զանոնք, աղտոտ խօս-
քերուն պէս. ու՝ եթէ ածուխը
պակսի, փողոցէ փողոց, պատու-
հաններուն առջեւ, պիտի երթամ
պոռամ։»

Այն հոգին որ այս տողերը կը
ներշնչէ, այն նկարագիրը որ այս
կեանքին ծնունդ կուտայ, այն դիւ-
ցազնական ոլորտին կը վերաբերին
որ բարձրագոյն ոլորտն է մարդկու-
թեան։

* * *

Կ'ուզէի որ հայ կիները ճանչ-
նային այս անունը, եւ սիրէին զայն։
Իտէալէ զուրկ մեր բարքերուն մէջ
մեծ ու ազնիւ ղգացումներուն լոյ-
սը պիտի բերէր անիկա։ Անոնք որ
աղքատ են, այս փառաւոր օրինա-
կէն պիտի տեսնէին թէ ինչպէս
կամքը եւ հաւատքը մարդը կրնան
մինչեւ էն բարձր կատար-
ները հանել. եւ անոնք որ հարուստ
են, պիտի տեսնէին թէ հոգի ու-
նեցող կին մը ինչպէս գիտէ գոր-
ծածել հարստութիւնը մարդկու-
թեան օգուտին համար։

Որովհետեւ պէտք է համոզուիլ
թէ տրտմութիւններով, դէմու-
թիւններով լեցուն կեանքին մէջ,
զայն մեծցնող ու քաղցրացնող մի-
ակ բանը՝ բարութիւնն է նորէն։
Եսականութեան ոգանման մէջ է
մարդուն գերագոյն տեսլականը։
Երջանիկ ըլլալէն վեր բան մը կայ,
երջանիկ ընել։

ԱՐՇԱԿ ՉՕՊԱՆԵԱՆ

ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆԻՆ «ՀԱՅՐԵՆԻՔ»ի

ԷՐԶՐՈՒՄ, 10 սեպտեմբեր

Թաղային վարժարանները բարեկար-
գելու հմմարիտ փափաք մը կայ, բայց
արդիւնքը նորէն չի պատասխաներ այդ
բաղձանքին։ Պատճառը դարձեալ դրամն
է որ իր գէշ խաղերը կը խաղայ մեզ։

Ներկայ Թաղական խորհուրդը պաշ-
տօնի սկսած ատեն Թաղային անտուկը
500 լիրայի չափ պարտք ունէր։ Թաղա-
կան խորհուրդը իր երկու տարուան պաշ-
տօնավարութեան մէջ 800 լիրայի չափ
ծախք մը ըրաւ կալուածներու չինու-
թեան եւ նորոգութեան։ Այսու հան-
դերձ, այնքան տնտեսագիտութեամբ
յանձնաձեց իր ձեռքը գտնուած եզմա-
ցոյցը որ այսօր Թաղային պարտքը 150-
160 լիրայի իջած է։ Միայն Թէ ինք-
դինքը անկարող կը յայտարարէ վար-
ժարանին համար նոր վարկ մը բանալու։

Վարչութիւնը, ասոր վրայ, Թա-
ղային անտուկէն յուսակտուր, Թոշակա-
ւոր աշակերտները չատցնել աշխատե-
ցաւ։ Տեղւոյս ազգային վարժարանները
1500-1600ի չափ աշակերտ ունին։ Մին-
չեւ հիմա ասոնց հազիւ 3-400ը Թոշակ
կը վճարեն։ Որոշուեցաւ որ աշակերտ-
ներուն 900ը վճարող ըլլան, ու մնաց-
եալ 5-600ը ձրի, եւ Թոշակներն ալ ո-
րոշուեցան տարեկան 100 դրչ. 75 դրչ.
50 դրչ. եւ 25 դրուշ։ (Եթէ 25 դրուշ
վճարող հայրերը մէկէ աւելի զաւակ
ունենան վարժարանը, 12½ դրուշ պի-
տի վճարեն անոնց համար։)

Սեպտեմբեր 1ին բացուեցան վարժա-
րանները։ Աղապալեան եւ Լուսպարոնեան
հրահանգ ունէին առանց ընկալարդի
աշակերտ չընդունիլ ո՛չ Թոշակաւոր եւ
ո՛չ ձրի։ Մինչեւ այսօր Թաղական խոր-
հուրդը 400 ձրիի եւ 85 Թոշակաւորի
ընկալագիր տուած է, ուրկէ կը հետեւի
Թէ Թոշակի նոր դրութիւնն ալ ապար-
դիւն պիտի մնայ, եւ եթէ վարչութիւնը
յամառի իր որոշման վրայ, աշակերտ-
ները պիտի զրկուին վարժարանէն, ո-
րովհետեւ ընդհանրապէս համոզում գո-
յացած է Թէ ծնողները աղքատութեան
պատճառաւ անվճար կը Թողուն որոշուած
Թոշակները։

Այս առթիւ, կարելի չէ՞ հոս ալ ի
գործ դնել այն դրութիւնն որ ընդուն-
ուած է ի Տրապիզոն, ուր վարժարանը
աշակերտ չունեցող կարող ազգայիններ
պարտաւորիչ կերպով կը վճարեն իրենց
վարժարանական տուրքը։

—Ակնայ Կամարակապ եւ Ապուչեխ
գիւղերուն վարժարանները փակուեր են,
այդ վարժարաններուն Պոլսոյ մէջ ունե-
ցած կալուածները երկրաչարժէն վնաս
ըլլալուն պատճառաւ։ Ուսուցիչները
պաշտօն փնտռելու համար դիմումներ
կ'ընեն այլեւայլ տեղեր։ Ասոնցմէ եր-
կուքը, այր եւ կին, Թաղային վարժա-
րաններուն համար հոս կոչուեցան 7 լի-
րա ամսականով, բայց տակաւին եկած
չեն։

—Մատաթեան Նշան էֆէնտիի կինը,
որ ռուս էր, ամուսնոյն մահուընէն ետ-
քը մեկնեցաւ քաղաքէս։ Իր զաւակ-
ներէն մին էջմիածնի ճեմարանը ըզրօ-
սուեցաւ, մին Ս. Փրկչի Հիւանդանոցը,
եւ աղջիկն ալ Խասգիւղի Որբանոցը։

ՉԻՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Հիմակ որ Չինաստանի վերաբերեալ
ամէն բան քիչ շատ հետաքրքրութիւն
կ'արձրէ, չինական գրականութեան մա-
սին Ռիվիւ Պլօի մէկ յօդուածէն կը
քաղենք հետեւեալ տողերը։

Իր ծաւալումը

Գրականութիւնը իրողութեանց հա-
ւաքում մըն է որ մեծ ազդեցութիւն կը
բանեցնէ մարդոց գործերուն վրայ։ Չի-
նական գրականութիւնը տարածուած է
Մանչուրիոյն, Մոնկոլներուն, Թորչա-
ցիներուն եւ Աննամցիներուն մէջ, ուստի
ընդարձակ է անոր ազդեցութիւնը։ Այս
ժողովուրդները քիչ գիրք ունին որ չի-
նարէնէ թարգմանուած չըլլայ։ Չինա-
կան գրականութիւնը իր այսչափ տա-
րածուած ըլլալը կը պարտի իր գրերուն
առանձնայատկութեան։ Չինացիներուն
գրերը գաղափարներ կը ներկայացնեն
եւ ձայս չեն կրեր եթէ տարբեր կեր-
պերով հնչուին։ Ինչպէս որ Թուանչան
մը, 1 կամ 2, կը հասկցուի Թէ՛ յոյնէն,
Թէ՛ գերմանացիէն, Թէ՛ Ֆրանսացիէն,
Թէ՛ անգլիացիէն, նոյնպէս ալ չինական
գրութիւնները կրնան հասկցուիլ ինչ-
պէս չինացիէն՝ նոյնպէս ծարագոյն ա-
րեւելցի ուսեալ մարդէն, ճարոնցիէն,
գորէացիէն, աննամցիէն, կամ քաչկար-
ցի խալամէն։ Եւրոպացէն մեկնելուն
պէս մարդ մինչեւ Սինկափոր հասնի,
պիտի տեսնէ Թէ խանութներու բոլոր
անունները, ծանուցումները եւ պատե-
րուն վրայի բոլոր գրութիւնները չինա-
րէն գրերով են։

Միութեան միջոց

Չին 400,000,000է աւելի բնակիչ ու-
նի, առանց հաշուելու չինական լայնա-
ծաւալ կայսրութիւնը կազմող միւս ըն-
դարձակ, բազմամարդ երկիրները, կամ
Աննամ կամ Ճարոն կամ ուրիշ երկիր-
ներ ուր չինական գիրեր կը գործածո-
ւին, կամ այնպիսի երկիրներ ուր չի-
նական գիրերը կ'ուսումնասիրուին ամէն
մշակեալ անձէ։ Երկնային Կայսրութեան
գրականութիւնը այսպէս կը կարդացուի
Եւրոպէ չատ աւելի բազմաթիւ մար-
դոցմէ։ Ոչ միայն այսչափ չատ տեղեր
տարածուած ըլլալուն այլ նաեւ երկար
առեն գոյութիւն ունենալուն համար,
չինական գրականութիւնը միացնող ան-
զգական կապ մը եղած է։ Առանց

Ա. Ի. ՍԱՖԱՐՅԱՆԻ

ԱԿՈՒՆՔ ՎԱՅՈՑ

ՊԱՏՄՎԱԾՔ

ՀԱՏՈՐ

—Ա՛հ, Իսկի չէ՛ք ալ ուզեր հիմա օգնել ոչխարներուն...

Ու ձեռքս տարայ...

Ես ձեզի կ՚ըսեմ, որ ամբողջ գիշեր ես ու հայրս ոչխարներուն մեջ էինք, ու ես ալ, ինչպես հայրս, ամբողջ գիշեր ոչխարներուն մեջ էի

«ՀԱՅԱՍՏԱՆ»Ի ՕՐԱՑՈՒՑԸ

1934

Տարեմուտի 21 Ուտերեքար (Հ. Տ.)
3 Հինգշաբթի (Ղ. Տ.)

Ս. Թ. Ա. ՈՒՄԱՆ — 1343
Տարեգրի 1312, Էվիհոլ ամսվա 3
Ընկերի Լուսոլ 21
Երեւան

Գին 10 կոպ.

Տարի 6 ամիս 12
Ամիս 3 ամիս 6
Օր—6

Ընդհանուր ժողով

Հայաստանի Ազգային Գրադարանի Գրականագետների Միության վարչությունը հրավիրում է Միության անդամների ընդհանուր ժողով՝ Գրադարանի դահլիճում, օրը փետրվարի 14-ին, ժամը 6-ին երեկոյան, հետևյալ օրակարգով.

1. Միության վարչության տարեկան հաշվետվությունը։
2. Ընտրություններ։
3. Տարբեր հարցեր։

Ընդհանուր ժողովի մասնակցելու իրավունք ունեն Միության բոլոր անդամները։

Ընդհանուր ժողովը կկայանա անդամների թվի կեսից ավելի ներկայությամբ։ Եթե նշված ժամին ներկա չլինի անհրաժեշտ թվով անդամներ, ապա ժողովը կհետաձգվի մեկ ժամով և կկայանա ներկա անդամների թվից անկախ։

Վարչության նախագահ՝ Ա. ՍԱՐԳՍՅԱՆ
Քարտուղար՝ Ս. ՄԱՆՈՒԿՅԱՆ

Ժամանակավոր հայտարարություն

Ես, ստորագրյալս, Ալեքսանդր Ալեքսանդրի Ղազարյանս, Ալավերդու շրջանի Ղուշչի գյուղից, հայտնում եմ, որ ինձ պատկանող Ղուշչի գյուղի 1-ին փողոցի 3-րդ տունը, որի մասին ունեմ սեփականության վկայական, ես վաճառել եմ Ալեքսանդր Ալեքսանդրի Ղազարյանին։

Ալեքսանդր Ղազարյան

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԿԱԼԵՆԴԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԴԱՍՏԱՏՈՒՐՆ

ԽՈՍՔԱՆ

Նշանագիր փոխոց թիւ 166

Գործարանի տեղ

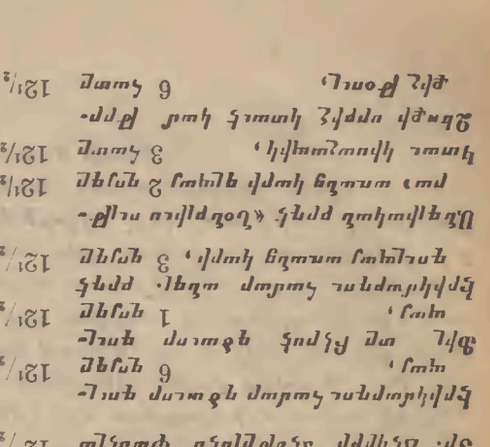

Մեր հին ընթերցողները գիտեն, որ տարին 100 մուտ տարեդարձներ ունի, որոնց 120 հոգի կը նշէ։

Շատ մը տարիներէ ի վեր, մեր տարեդարձներուն ընծայուած նուէրներուն մէջ, ամէն տարի, ամենէն աւելի ընդունելի եղած է հետեւեալ գործիքը։

Ան կը ներկայանայ իբրեւ սեղանի ժամացոյց մը, որ ցոյց կու տայ ոչ միայն ժամերը, այլ նաեւ տարուան օրերը։ Ան կը ցոյց տայ նաեւ թէ ինչ ամսուան քանի՛երորդ օրն է, ինչ շաբաթ, ինչ տարի։ Ան կը ցոյց տայ նաեւ թէ ինչ տարի է հիմա, եւ ինչ տարի պիտի ըլլայ յաջորդ տարին։ Ան կը ցոյց տայ նաեւ թէ ինչ տարի է հիմա, եւ ինչ տարի պիտի ըլլայ յաջորդ տարին։